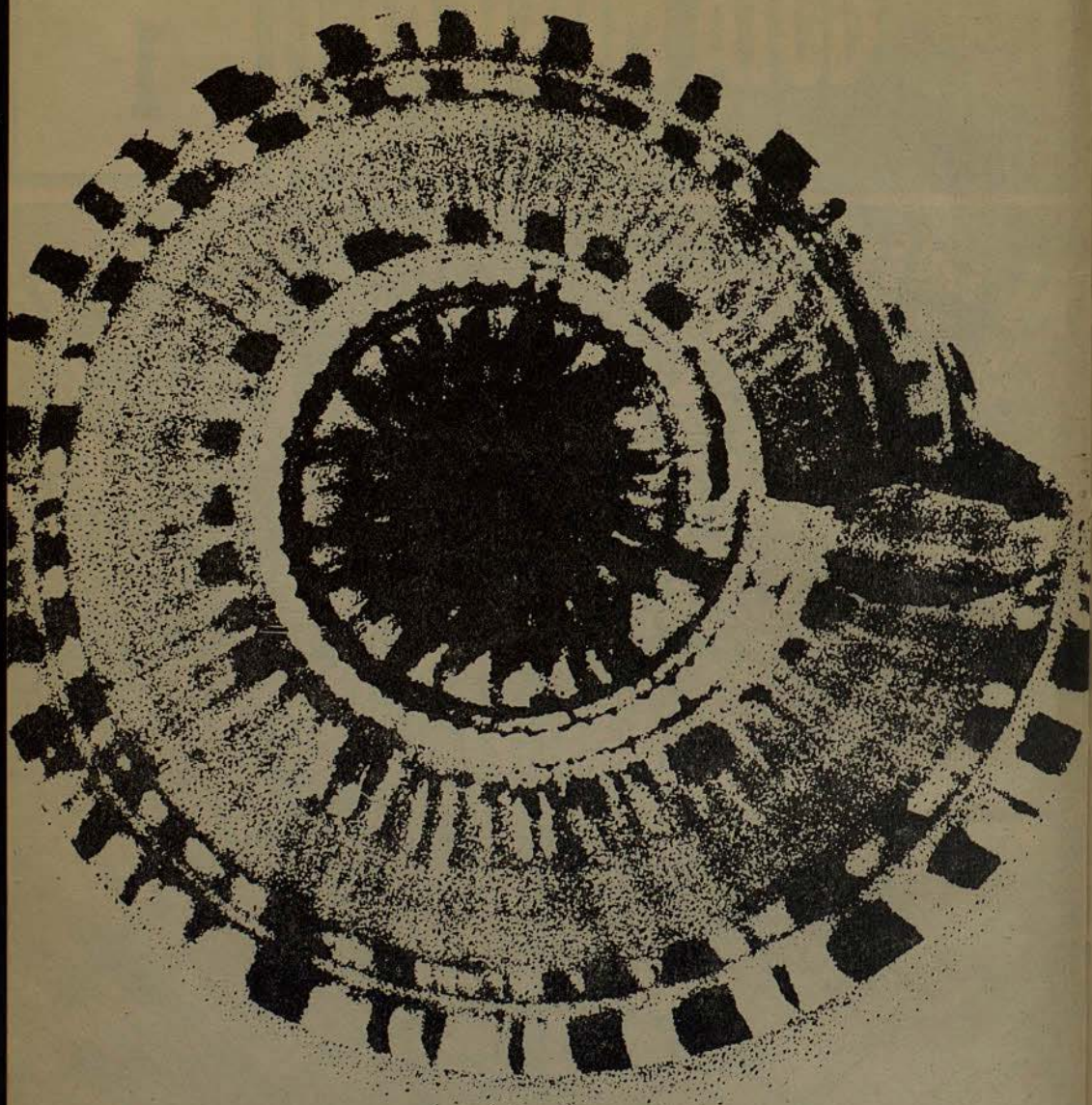

GUIA MUSICAL

1970-71

1

VIETA
és
ALTA FIDELITAT

Notes al VIII Festival Internacional de Música

«Una Década de Música Catalana», «El segon Centenari de Beethoven» i «El 25 Aniversari de la mort de Bartók»: tres lemes a què respon el Festival que ara s'inicia i que enguany — sigui per l'oportunitat de respondre als esmentats epígrafs o per necessitats pràctiques i contingències d'organització — ha prescindit del ja quasi tradicional article de luxe i de consum: una agrupació orquestral estrangera de renom.

Si volguéssim qualificar breument Bartók — amb la relativa parcialitat d'aquesta esquematització — ho fariem emprant termes com eclecticisme, síntesi d'impressionisme i expressi-
nisme, d'orient i d'occident. Clarament ho sintetitzava T. W. Adorno en *Philosophie der neuen Musik*: «En les esferes en les quals la tendència evolutiva de la música occidental no s'ha imposat del tot, s'ha pogut emprar sense deshonra fins al més recent passat un material tonal. Pensem en l'art regional però grandios en la seva coherència de Janacek i en bona part de la música de Bartók, que amb tota la seva inclinació al folklore representava simultàniament part de la música europea més avançada. La legitimitat d'aquesta música unànima-al-marge es troba sempre en el fet que dona forma a un canó tècnic en si mateix exacte i selectiu. A diferència de les manifestacions de la ideologia de la sang i de la terra, la música realment regional, el material de la qual en si mateix fàcil i corrent, està organitzat d'una manera molt diferent de l'occidental, posseeix una força de distanciació que l'assimila a l'avantguarda i no a la reacció nacionalista.» (Tot això situat a la seva època, ja no del tot immediata.)

«Una Década de Música Catalana» ens planteja la delicada i quasi tràgica situació en la qual el compositor d'ací i de fora es troba immers, sense culpa (ens referim únicament a aspectes estructurals de la seva relació imprescindible amb el públic). Seguint el mateix autor: «Avui es fa evident un aspecte general que està indicat només d'una manera latent en la variació dels procediments de composició; l'ensorrament de tots els criteris de bona o mala música tal com s'havien sedimentat des de l'època burgesa. Per primera vegada es llancen al mercat dilettanti d'arreu com si fossin grans compositors. La centralització econòmica de la vida musical els assegura el reconeixement oficial... Avui fenòmens d'aquest nivell constitueixen la norma. Des de finals del segle XIX la gran música s'ha divorciat del consum... El cercle numèricament estret dels coneixedors queda substituït pels que es poden pagar una butaca i volen fer ostentació de la seva cultura. El gust del públic s'ha divorciat de la qualitat de les obres i la qualitat s'imposa gràcies a l'estratègia de l'autor... o gràcies a l'entusiasme dels crítics i dels especialistes musicals... Des del moment en què el procés de composició s'amida únicament segons la conformació pròpia de cada obra i no segons raons genèriques tàcitament acceptades, ja no és possible d'aprendre a distingir entre música bona i música dolenta. Qui vulgui judicar s'ha d'enfrontar als problemes i antagonismes intransferibles de la creació individual, sobre els quals ni la teoria ni la història de la música res no ensenyen... Ja no es pot comptar amb un mitjancer entre el públic i el compositor. Els crítics s'atenen literalment a l'alt discerniment de què es parla en un dels *lieder* de Mahler (en un concurs de cant entre un cucut i un rossinyol, en el qual el cucut és l'àrbitre, aquest declara vencedor el cucut); i els executants — sobretot els directors d'orquestra — es deixen guiar per aquells moments de màxima eficàcia externa i comprensivitat. L'opinió de Beethoven és comprensible i Schoenberg incomprensible, és objectivament un engany... En efecte, en la concepció que el públic té de la música tradicional només conserva importància l'aspecte més groller, les idees musicals fàcils de copsar, els passatges nefastament bonics, atmosferes i associacions, però l'estructura musical que dona sentit a tot això resta amagada tant en una sonata de joventut de Beethoven com en un quartet de Schoenberg...»

L.M.

EL PESSEBRE, de Pau Casals

a Montserrat

El dia 15 de juliol, l'Orfeo interpretà **El Pessebre**, de Pau Casals, a Montserrat.

Amb aquesta audició — la cinquantadosena de l'oratori i la quinzena de l'Orfeo — era acomplert el vell desig del mestre Pau Casals: donar l'oratori a la muntanya santa, símbol permanent on convergeixen tants esforços i esperances.

L'anunci de l'audició a Montserrat es traduí en una vivíssima expectació; pot ben dir-se que totes les comarques vibraren intensament, conscients de l'alta transcendència de l'acte. I així fou com al conjur del nom de Pau Casals i de la seva obra universal, veritable missatge de pau i de fraternitat, més de quatre mil persones vingudes d'arreu de Catalunya s'aplegaren a l'àmplia esplanada del monestir per a escoltar la partitura catalana més difosa internacionalment.

La noblesa del marc en què era donada l'audició — davant el claustre gòtic — vingué encara acrescuda per una sàvia il·luminació de la muntanya que convertia l'estrada dels intèrprets en un fons meravellós i incomparable.

El recinte esbucacat del claustre i la concavitat de la muntanya donà una lleugera resonància a la interpretació — sentida claríssimament des de tots els indrets — infontent als fragments de cor i orquestra una amplitud i un volum extraordinaris.

Sota la direcció general de Lluís M. Millet, l'Orfeo Català, amb l'Orquestra Ciutat de Barcelona i els solistes M.^a del Carme Bustamante, soprano; Montserrat Aparici, contralt; Jaume Baró, tenor; Francesc Chico, baríton, i

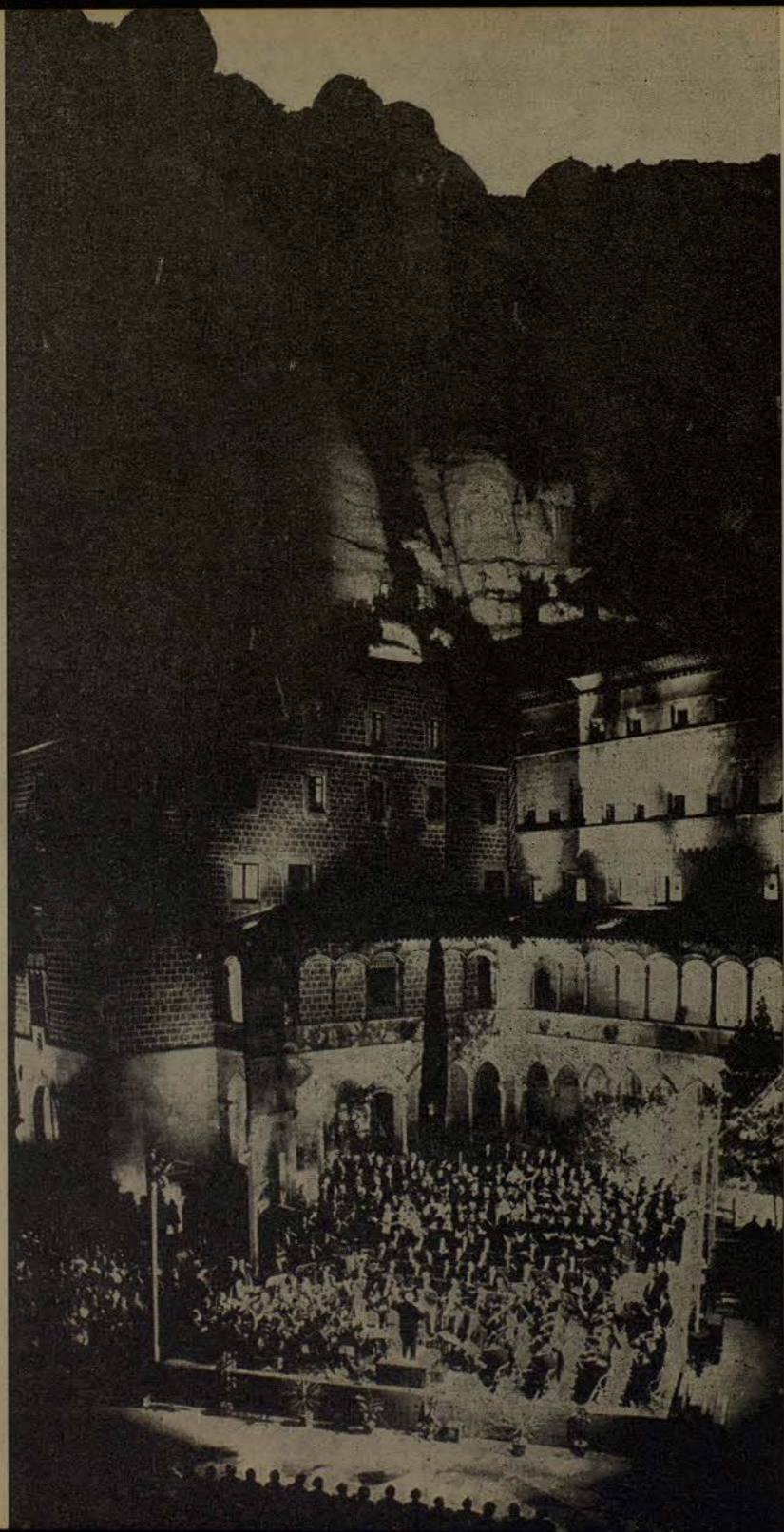
Raimon Torres, baix, donà una versió tensa i vibrant de l'obra, destacant-ne tots els valors i els múltiples contrastos. En acabar l'últim fragment — el **Glòria a Déu**, escoltat a peu dret per la immensa gernació — esclatà una fortíssima ovació dirigida a tots els intèrprets, mentre el mestre Lluís M. Millet assenyalava braços enlaire la partitura destinatària final d'aquell assentiment unànime exterioritzat amb vivíssimes mostres que obligaren a repetir novament l'esmentat fragment.

Presidiren l'audició el Pare Abat Cassià M. Just, el Pare Prior Maur Boix i altres monjos de la Comunitat, la qual assistí a l'acte juntament amb l'Escolania.

L'extraordinari esdeveniment vingué completat amb l'edició d'un valuosíssim programa de mà, on junt amb el text complet de l'oratori, figurava un article del seu autor, el poeta Joan Alavedra, i unes sentides i emocionades endreces autògrafes de Pau Casals i del Pare Abat.

Des de l'any 1960 en què fou estrenat mundialment a Mèxic, **El Pessebre** ha conegut un llarguíssim periple per les principals capitals de tots els continents; mai, però, una audició no havia tingut una tan acusada identificació entre l'esperit que l'informa i el marc que l'envolta.

La data d'**El Pessebre** a Montserrat transcendeix el seu valor d'esdeveniment musical per convertir-se en un dels moments més intensos viscuts per la nostra collectivitat als darrers anys.

CREUER MEDITERRANI, de l'Orfeó Català

Del 17 al 27 de juliol l'Orfeó duagué a terme el seu anunciat **Creuer Mediterrani** per terres de parla catalana, organitzat conjuntament amb Òmnium Cultural i Amics de l'Alguer. El X^e aniversari del viatge del Retrobament a l'Alguer fou ocasió propícia per a aquesta extraordinària ambaixada artística i cultural que l'Orfeó ha realitzat amb èxit singular. En la motonau «Monte Umbe», l'expedició de 400 persones integrada per mestres i cantaires, directius, socis i simpatitzants visqué uns dies d'íntima convivència aplegats per uns mateixos ideals d'art i de cultura.

Al marge de les excursions facultatives i les visites d'extensió cultural als diversos llocs on rendia visita, els concerts donats per l'Orfeó han estat una contínua successió d'èxits rubricats de forma unànime pels entusiastes comentaris de la premsa i de la crítica.

A Palma de Mallorca, el dia 18 de juliol i al Claustre de Sant Francesc, tingué lloc el primer dels concerts organitzat sota els auspicis de Joventuts Musicals. Un públic selecte i distingit, presidit per destacades personalitats de la vida cultural i social de l'illa, s'aplegà per escoltar els cants de l'Orfeó que obtingué, amb aquesta audició, un èxit franc i sincer, preludi dels que el seguirien en dies successius. Des de l'any 1949 no havia actuat l'Orfeó a Mallorca i aquest retrobament d'ara demostrà com era desitjada i esperada la seva visita.

El dia 20, el Teatre Principal de Maó era testimoni d'una vetllada inesborrable: l'entusiasme i l'efusió del públic que l'emplenava totalment corresponia al joïós lliurament dels cantaires en la interpretació d'un escollit programa de música popular, madrigals, espirituals negres i clos amb l'esborronador **Credo** de la «Missa del Papa Marcel» de Palestrina. Els esforços conjunts dels organitzadors — Ateu de Maó, Orfeó Maonès, Joventuts Musicals, Capella de Sta. Maria, diari Menorca —

donaren per resultat la celebració d'aquest concert del qual en pervingué un dels èxits més cordials que mai no hagi tingut l'Orfeó al llarg del seu dilatat historial, i que ha deixat un solc perdurable en els annals de la vida de Maó.

Tres foren els dies que l'Orfeó estigué a l'Alguer, l'entranyable ciutat a la qual ens lliguen tants de records històrics i actuals. I dintre de la joia del Retrobament — vivament expressada en múltiples actes de germanor i companyonia — el concert celebrat el dia 23 a la Catedral de Sta. Maria marcà un dels punts culminants del viatge. El Pare Abat de Montserrat, Cassià M. Just, desplaçat expressament a l'Alguer per assistir a l'esdeveniment, presidí, juntament amb les autoritats, l'audició que fou seguida per una immensa multitud que ocupà totalment l'àmplia nau; les esclatants ovacions amb què eren premiades les composicions interpretades es redoblaren intensíssimament en **El rústec villancet**, de Lluís M. Millet, la música del qual subratlla meravellosament aquell «Al·luia catalans!» amb què fineix el poema de Josep Carner.

Finalment, el dia 25, l'Orfeó donava l'últim concert al Santuari de Ntra. Senyora de Bonària, de Càller; Lluís M. Millet, al front dels cantaires de l'Orfeó rebé l'homenatge del públic que es rendí a la bellesa de les nostres cançons i a la perfecció interpretativa del cor. Com a la Catedral de l'Alguer, en finalitzar el **Credo** de Palestrina — obra amb la qual finia l'audició — una ovació intensa i inacabable deia prou bé que havien estat compresos els nostres cants i el nostre esperit.

Amb aquest **Creuer Mediterrani** l'Orfeó culminà les activitats d'un curs densíssim en manifestacions d'innegable importància, i marcà una fita molt destacada al seu brillantíssim historial.

Foto. POSTALIS

Aspecte del Teatre Principal de Maó.

Audició a la Catedral de l'Alguer.

Foto. POSTALIS

Joaquim Homs

Només passar la porta de l'apartament d'en Joaquim Homs, i tot és pau i tranquil·litat. Aquests darreres del carrer de Sant Gervasi, que donen a uns patis amb arbres i diversitat de plantes, tranquils, sense sorolls, semblen, avui, a la nostra ciutat, irreals. Però es veu que encara en queden alguns, de raconets d'aquesta categoria...

—De moment, és tan agradable conservar les coses igual com eren anys enrera, encara que els records no siguin sempre alegres... però no cal modificar-ho tot. Això no vol dir que potser temps a venir, si comencen a posar-nos impostos pel jardí que tenim a la part de darrera de casa, i altres coses per l'estil, potser caldrà pensar si tot continua com ara o no... Ací he treballat des de fa molts anys i hi he viscut moltes hores i moltes coses.

Somriu contínuament, potser una mica forçat... Calla uns instants. L'observo de cua d'ull; darrera les ulleres gruixudes, la mirada guspireja, de cara a l'eixida, potser tot ell és una mica llunyà, uns anys endarrera, pocs, però tan llunyà...

—Sembla mentida com en sento la necessitat, de treballar, de compondre, encara que em sembli que no n'he de tenir ganes. Forma part de mi mateix aquest dir coses amb la música. I això que de vegades et descoratges, francament.

—Dins el Festival Internacional de Música d'enguany, i a la sessió d'inauguració, va ser interpretada una obra seva. És recent?

—Sí, potser sí. Fa cosa d'un any i mig que la vaig compondre.

—Molta producció? Molta divulgació de les seves obres?

—Hem aconseguit molt en aquest aspecte, amb la unió que vàrem establir en l'equip que hem fet junt amb altres músics catalans. Es poden aconseguir moltes més coses en col·laboració, tant al nostre país com a l'estranger. A Alemanya ens han publicat diverses de les nostres obres, i a Estats Units, es gravaran en disc altres composicions nostres.

—La vostra música costa d'entendre a una gran majoria. Com ho podríem fer per entrar-

hi i comprendre-la més i millor? Perquè els seus canvis constants, vull dir les formes que cada dia es renoven, que mai no s'arriben a fer fixes, no t'ajuden gens, quan fas de públic, a centrar-te en una determinada tendència... Cregui'm que és certament complicat...!

Continua somrient, quasi contínuament. De tant en tant, quan parla molt seguit d'un punt determinat, sobtadament es queda seriós. Però dura poc: la seva expressió torna tot seguit a invitar al somriure.

—Veritablement, les possibilitats actualment, en la composició, són il·limitades. El compositor ha d'emprar-les totes, ha de trobar entre elles les que li siguin més adients, més necessàries. El compositor ha d'experimentar, obligar-se a experimentar, anar més enllà. Tot és vàlid per a ell: després ha de triar. Realment la música ha sofert canvis molt importants. La música serial, de la que tant s'ha abusat, ha estat l'origen d'aquests canvis. Però podríem dir que aquella era encara «tonal». Ara hi ha una total indiferència per la tonal... Els diferents moviments musicals al llarg de la Història, sempre s'han basat a donar més o menys importància a una determinada cosa o estil... Actualment, la música és un bany de sonoritats, d'estructures sonores, amb un ordre donat. Dins d'aquest joc de forces es pot variar l'ordre. De fet, hauria de variar a cada audició; aquest és el cas de la música aleatòria.

—Llavors, em sembla que el millor intèrpret d'una d'aquestes obres ha d'ésser el propi compositor... És difícil d'aconseguir una tal compenetració entre intèrpret i creador, com per endevinar el que aquest vol que l'altre faci amb la seva obra.

—...Una compenetració tal, que l'un es converteixi en l'altre; que fins i tot se sentin l'un i l'altre, públic, si cal...

Certament fa rumiar. Però és bo de parlar amb un home com en Joaquim Homs, de coses de la música actual.

—Com us sentiu respecte al públic, a l'interès general, d'ací, de fora...?

—Avui dia, amb la gran intercomunicació que hi ha entre tot i tothom, les arts estan també en relació constant entre si i amb tothom. En-

tre el 1936 i el 1946, per exemple, ens sentíem isolats totalment, respecte al món i fins i tot a Espanya. Madrid ha començat més tard a moure's quant a música, i actualment encara dona tendències més revolucionàries que les nostres. Hi ha un llibret molt interessant que pot il·lustrar això que li dic: Música de vanguardia española, de Tomàs Marco. Val la pena de llegir-lo els qui s'interessen pel que passa a la música actualment. Estàvem, anys enrera, lluny de tot el que passava al món. Recordo que quan cap al 51-52 vàrem organitzar unes sessions seriosament preparades de música contemporània, va ser la primera vegada que vaig poder sentir obres dels compositors del moment. Avui podem escollir entre tan diverses gravacions en disc, en cintes...

—Com ens aconsellaria que escoltéssim, i almenys intentéssim comprendre la música actual?

—Escoltant-ne tanta com sigui possible i més d'una vegada cada obra. Després de la sorpresa de la primera audició, es veurà ben clar si hom troba plaer a escoltar-la altres vegades, per anar-hi descobrint coses noves; cada vegada, no solament la primera. Jo he observat, però, que la joventut assimila molt millor les idees actuals que no la gent de la nostra edat;

els «grans», tenim ja uns motlles fets de tants anys...! En els concerts del Conjunt de Música Contemporània que s'han donat a Barcelona, hi ha un gran sector de públic jove que, com més estrany és el que se li dona, més s'entusiasma. Estan fora del temps, de l'època tradicional dels concerts que més sovint se'ls donen.

—Realment, aquesta impressió, l'he tinguda jo més d'una vegada. Estic avergonyida en constatar com els joves assimilen molt millor les vostres idees que no pas nosaltres...

—És que jo crec que per a ser vàlida una idea o tendència, ha d'estar d'acord amb el moment que es viu, amb l'època que passa en aquell moment...

Les begudes fresques s'han acabat mentre parlàvem, la claror ja minva una mica. Continua el silenci part de fora i la serenitat part de dins de l'estudi d'en Joaquim Homs. Ell continua somrient d'una manera acollidora, i amable... Però quantes coses li queden dins a aquest home tan obert a l'exterior! Gràcies per la lliçó sobre Música Contemporània, que tan amablement m'ha donat. Fins a una altra ocasió, ben segur!

M.ª TERESA GIMÉNEZ

Un document imprescindible a l'aficionat:
PROGRAMA del

VIII Festival Internacional de Música a Barcelona

- Detall dels vint-i-set concerts
- Comentaris a totes les obres programades
- Biografies dels intèrprets
- Text íntegre de les obres corals i de lied
- Més de 100 il·lustracions i fotografies
- Un luxós programa de més de 270 pàgines
- Dissenyat per J. Canelles i J. M. Trias, confeccionat amb la col·laboració del Departament de Publicitat del Palau de la Música Catalana i imprès a Indústries Gràfiques Casamajó

Preu: 150 pessetes

los conciertos

■ VIII FESTIVAL INTERNACIONAL DE MÚSICA EN BARCELONA. —

De nuevo, la temporada musical de nuestra ciudad se inicia bajo el signo de las audiciones encuadradas en el Festival Internacional de Música, que Juventudes Musicales, bajo el patrocinio del Ayuntamiento de nuestra ciudad, ofrece en su octava edición. Aquella tímida tentativa iniciada en el año 1963 ha conseguido carta de naturaleza entre las más destacadas manifestaciones artísticas de nuestra ciudad; la seriedad y solvencia de los festivales ha merecido, además del consenso unánime del público filarmónico, la consagración internacional representada por la integración a la «Association Européenne des Festivals de Musique». El programa de este año tiene como base la conmemoración del bicentenario de Beethoven, el veinticinco aniversario de la muerte de Bartók y la consideración global de una década de música catalana (1960-1970). En el concierto inaugural interviene la Orquesta Ciudad de Barcelona, bajo la dirección de Konstantin Simonovitch, con la participación de los solistas Josep M. Alpiste, violín; Arlette Sibon, ondas Martenot, y Robert Armengol, percusión. Figuran en programa los estrenos mundiales de «Hemicicle», de J. Casanovas, y «Doble concierto para ondas Martenot, percusión y orquesta», de J. M. Mestres-Quadreny, junto con las primeras audiciones en nuestra ciudad de «Fantasía concertante para violín y orquesta de cuerda», de Cervelló, y la «Sinfonía núm. 3», de Gerhard. Los días 27, 28 y 30 de setiembre y 1 de octubre el prestigioso pianista Paul Badura-Skoda, uno de los más destacados intérpretes de la actualidad tendrá a su cargo sendas audiciones integradas por «Sonatas» de Beethoven, cuya audición integral vendrá completada en días sucesivos con la actuación del pianista Jörg Demus.

El Festival Internacional de Música no podía iniciarse bajo mejores auspicios; la seriedad y categoría de los intérpretes antes mencionados son la mejor garantía de la calidad general de las audiciones que se sucederán sin interrupción hasta el día 1 de noviembre.

■ ASOCIACIÓN DE CULTURA MUSICAL. —

Persistiendo en una línea ampliamente demostrada, de ofrecer a sus socios conciertos de auténtica categoría internacional, Asociación de Cultura Musical ha preparado una temporada realmente ambiciosa por el prestigio de los intérpretes que interviendrán. El día 29 de octubre tendrá lugar la primera de las audiciones del presente curso, con la actuación del violinista Zino Francescatti y la Orquesta de Cámara de Toulouse; a esta sesión inaugural, sucederá durante el mes de noviembre la presencia del extraordinario pianista Nikita Magaloff.

■ COR MADRIGAL. —

Con un exigente criterio de absoluta seriedad artística, el Cor Madrigal se ha situado en primerísimo lugar entre nuestras formaciones corales; cada audición del Cor Madrigal viene precedida por la intensa preparación a que Manuel Cabero somete a sus colaboradores; de ahí la absoluta unanimidad de la crítica al enjuiciar sus actuaciones, unanimidad ratificada internacionalmente, como lo demuestra el franco éxito obtenido por el Cor Madrigal en la gira realizada por Austria durante este verano. Por tercera vez consecutiva, el Cor Madrigal dará su tradicional «Concert de Santa Cecília», el día 20 de noviembre en el Palau de la Música Catalana; y no es aventurado predecir que su actuación ha de resultar una de las más importantes de las que puedan darse en este curso musical.

III CONCERT DE SANTA CECÍLIA

I

TRES «CANTIONES SACRAE»

HEINRICH SCHÜTZ (1585-1672)

*Supereminet omnem scientiam
Pro hoc magno mysterio
Cantate domino canticum novum*

MOTET «JESU MEINE FREUDE»

JOHANN SEBASTIAN BACH (1685-1750)

Coral: *Jesu meine Freude*
Cor: *Es ist nun nichts Verdammliches an denen*
Coral: *Unter deinen Stürmen*

Cor: *Dem das Gesets des Geites*
Coral Variat: *Trotz dem altem Drachen*
Cor: *Ihr aber seid nicht fleischlich*
Coral: *Weg mit allen Schätzen*

Cor: *So aber Christus in euch ist*
Coral Variat: *Gute Nacht, o Wessen*
Cor: *So nun der Geist des*
Coral: *Weicht, ihr Trauergeister*

II

HOMENATGE A L'OBRA CORAL DE RICARD LAMOTE DE GRIGNON (1899-1962)

L'aire daurat. Cinc poemes xinesos (Adaptació: Marià Manent)
Poema antic
D'ençà que ella partí
Festí nocturn
Missatge
L'amada morta

Dues cançons amb text anònim castellà
No me mueve, mi Dios (s. XVI)
Romance del Caballero (s. XVII)

Destins (Text: R. Lamote de Grignon) ESTRENA

Cançons per a la mainada (Text: R. Lamote de Grignon) ESTRENA
El cec
Si us plau
Lluna amiga
Gats

COR MADRIGAL

Direcció: MANUEL CABERO

DIVENDRES, 20 DE NOVEMBRE DE 1970, A LES 22.15 H.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

VIII FESTIVAL INTERNACIONAL DE MUSICA EN BARCELONA

INTERPRETES

ORQUESTAS

Orquesta Ciudad de Barcelona

CONJUNTOS DE CÁMARA

Conjunt Català de Música Contemporània
Melos Quartett, de Stuttgart
Conjunto Instrumental de Viento
Grupo de Solistas de la Orquesta de Cámara de Madrid
Cuarteto Sonor
Ars Musicae

DIRECTORES

Marcello Panni
Konstantin Simonovitch
Enrique García Asensio
Gerd Albrecht
Hans Heintze
José M.ª Franco Gil
Antoni Ros Marbà
Enric Gispert
Anton Lippe

COROS

Cor Madrigal
Coros de la Catedral de Bremen
Coros de la Catedral de Santa Eduvigis de Berlín

DIRECTORES DE CORO

Manuel Cabero

SOLISTAS INSTRUMENTALES

Piano: Eulàlia Solé
Paul Badura-Skoda
Ramon Coll
Hilde Dermota
Jörg Demus
Erik Werba

AUTORES Y OBRAS

ALIS

Canciones

BACH

Preludio y fuga en si menor, BWV 544
Trio-Sonata en mi bemol mayor BWV 525
Partita «Seig gegrüßet» BMW 768
Tocata, Adagio y Fuga en do mayor, BWV 564
Passacaglia BWV 582

BALADA

Sinfonía en negro (Homenaje a M. L. King)
(1.^a audición en Barcelona)

BARCE

Cuarteto de cuerda (1.^a audición en Barcelona)

BARTÓK

Concierto n.º 2, para piano y orquesta
Cuartetos n.ºs 2, 4 y 6
Cuartetos n.ºs 1, 3 y 5
El mandarín maravilloso

Miguel Zanetti

Angel Soler

Alois Kontarsky

Alfons Kontarsky

Ondas Martenot: Arlette Sibon

Oboe: Joan Lluís Moraleda

Violín: Josep M.ª Alpiste

Percusión: Robert Armengol

Siegfried Fink

Christoph Caskel

Violoncello: Marco Sano

Órgano: Hans Heintze

Clarinete: Carmelo Bernaola

Trompa: Francisco Bruguera

Guitarra: Paco de Lucía

SOLISTAS VOCALES

Sopranos: Úrsula Schroeder

Anette Celine

Evelyn Lear

M.ª Carmen Bustamante

Irmgard Seefried

Montserrat Alavedra

Mezzo-soprano: Anna Ricci

Contralto: Norma Procter

Tenores: Anton Dermota

Richard Carsly

Gerhard Unger

Dieter Ellenbeck

Francesc Chico

Raimon Torres

Thomas Stewart

Walter Berry

Peter Meven

Sigurd Nimsgern

Richard Angas

«El castillo de Barba Azul», ópera en un acto (versión concertante)

Sonata para dos pianos y percusión

BEETHOVEN

Audición integral de todas las sonatas para piano

«A la amada lejana» (ciclo de 6 lieder)

Leonora, ópera en tres actos (versión concertante) (1.ª audición en Barcelona)

Cantata fúnebre para la muerte del Emperador José II, para soprano, barítono, coros y orquesta (1.ª audición en Barcelona)

BENQUEREL

Música para oboe

BERG

Lieder para soprano

BERIO

Secuencia III, para voz sola (1.ª audición en Barcelona)

BERNAOLA

Oda für Marisa, para clarinete, trompa y conjunto instrumental (1.ª audición en Barcelona)

BLANCAFORT

Canciones

BOULEZ

Structures (2.º libro), para dos pianos

BRAHMS

Un Requiem Alemán, op. 45, para soprano, barítono, coros y orquesta
Lieder para soprano

BRUCKNER

Misa en mi menor, para coro a ocho voces y 15 instrumentos de viento (1.ª audición en Barcelona)

CASANOVAS

Hemicicle (estreno mundial)

CERCÓS

Canciones

CERVELLÓ

Fantasia concertante, para violín y orquesta de cuerda (1.ª audición en Barcelona)

COMELLAS

Canciones

DEBUSSY

En blanc et noir, para dos pianos

FINK

Alternation Scenen und variationen para solo de percusión (1.ª audición en Barcelona)

GERHARD

Sinfonía n.º 3 «Collages» (1.ª audición en Barcelona)

Hymnody

Concert per a 8

Libra

Leo (1.ª audición en Barcelona)

GUINJOAN

Cuarteto (estreno mundial)

HAENDEL

Dueto

«Sansón», Oratorio para solistas, coros y orquesta (1.ª audición en Barcelona)

C. HALFFTER

Antiphonismoi (1.ª audición en Barcelona)

HAYDN

Dueto

HOMS

Impromptu per a 10 (estreno mundial)

MAHLER

«Canciones de un camarada errante» (ciclo de 4 lieder)

MENDELSSOHN

Duetos

MESTRES-QUADRENY

Doble concierto para ondas Martenot, percusión y orquesta (estreno mundial)

MOMPOU

Canciones

MONTEVERDI

Arias para soprano

MONTSALVATGE

Desintegración morfológica de la Chacona de Bach
Cuarteto indiano

PADRÓS

Quinteto para piano y cuerda (1.ª audición en Barcelona)

PUEYO

Sonata para piano

PURCELL

Dueto

RAXACH

Summer Music, para violoncelo y piano (1.ª audición en Barcelona)

SAINT-SAENS

Duetos

SCARLATTI

Arias para soprano

SCHUBERT

4 Lieder, para barítono
Lieder para soprano
Viaje de invierno (ciclo de 24 lieder)

SCHUMANN

Lieder, para soprano

SOLER

Visió de l'Anyell Místic, para piano y conjunto de cámara

STRAUSS

4 Lieder

STRAVINSKY

3 Canciones de William Shakespeare
Pribautki (4 canciones para voz y ocho instrumentos)

TOLDRA

Canciones

TSCHAIKOWSKY

Variaciones sobre un tema rococó, op. 33, para violoncelo y orquesta

VALLS

Canciones

WEBERN

Concierto para 9 instrumentos

WOLF

4 Lieder para barítono

noticias y comentarios

- **LLEIDA.** — Del 16 al 26 de agosto se celebró el «VII Curs Internacional de Direcció Coral» organizado por el Orfeó Lleidatà, con la asistencia técnica de «A coeur joie» y bajo el patrocinio de la Diputación Provincial de Lleida, el Ayuntamiento de dicha ciudad, el «Secretariat dels Orfeons de Catalunya» y la «Federació Europea de joves corals». El día 25 de agosto tuvo lugar en el claustro de la Seu Vella, el concierto de clausura del curso en el que participó el Cor Madrigal de la Universidad de Estrasburgo.
- **AMICS DELS CONCERTS.** — Como cada año, esta dinámica sección de la «Agrupació Cultural Folklorica Barcelona» celebró un gran concierto con la participación de las coblas Barcelona i Popular y del Esbart Barcelona, dedicado a los alumnos del curso de verano organizado por la Universidad de Barcelona.
- **ST. JUST DESVERN.** — Los tradicionales «Concerts d'estiu», en su XII edición, han tenido una brillante celebración. Organizados por el Orfeó Enric Morera, han dado lugar a sucesivas actuaciones de la Compañía de Ópera de Cámara de Juventudes Musicales de Barcelona, de la Orquesta Simfónica Estela, dirigida por A. Cohí Grau; del Orfeó Enric Morera, que dirige Antoni Coll; del Cor Madrigal, que conduce Manuel Cabero; de Josep M. Alpiste, violín, y Àngel Soler, piano; y del coro Ermes Grion, de Monfalcone (Italia). En esta nueva celebración de los «Concerts d'estiu» se ha puesto de manifiesto el extraordinario entusiasmo de sus organizadores que han puesto todo su empeño en ofrecer audiciones de una indudable categoría.
- **MANRESA.** — Del 16 al 19 de julio se celebró el «IV Curset d'animadors de cant» organizado por Joventuts Musicals de Manresa. La dirección corrió a cargo de María Teresa Giménez, Oriol Martorell y Lluís Virgili. El curso, especialmente dedicado a maestros y educadores, grupos de juventud, sacerdotes y directores de coral infantil, constituyó un rotundo éxito.
- **VIC.** — Como conclusión de sus actividades durante el pasado curso, el Cor Infantil Cabirol, con la participación de la Coral Canigó, actuó en la Sala Balma. En sus diferentes secciones, el Cabirol demostró la extraordinaria ejemplaridad de un esfuerzo consciente y metódico en la interpretación de un extenso programa.
- **JOSÉ LUIS LOPÁTEGUI.** — El guitarrista José Luis Lopátegui ha realizado durante el mes de julio una extensa gira por Estados Unidos, donde ha actuado en las principales capitales y centros musicales. Son de destacar, muy especialmente, su intervención en un concierto de la Orquesta de Cámara de la Universidad Butler, de Indianápolis, bajo la dirección del titular de la Sinfónica de Springfield Jackson Wiley; el recital en la Universidad Butler y en el Antioch College de Yellow Springs; participó, asimismo en el «Summer Festival Art» de Springfield (Ohio), donde obtuvo el consenso unánime de la prensa y de la crítica. El crítico de «Yellow Springs News» afirmó que «José Luis Lopátegui se ha revelado como un maestro de su instrumento y ha demostrado un profundísimo conocimiento de la música que interpretó». La actividad de nuestro artista vino completada con un curso de guitarra dictado en la Universidad Butler.

LLIBRES,
REVISTES,
DISCOS...

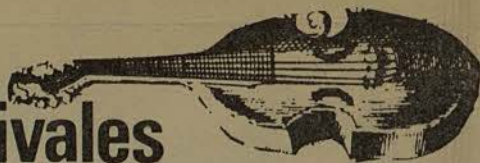
LES MILLORS GRAVACIONS DELS
INTERPRETS QUE ACTUEN A LA SALA
DEL PALAU...

TOT A L'ABAST EN EL NOSTRE

SERVEI
D'INFORMACIO
MUSICAL

INSTAL·LAT AL VESTIBUL
DEL PALAU DE LA MÚSICA

concursos y festivales

■ **PARÍS.** — El próximo Concurso Internacional Marguerite Long-Jacques Thibaud se celebrará en París en el mes de junio de 1971. Las pruebas de violín han sido fijadas del 13 al 19 de junio y las de piano del 19 al 26 de junio. El concierto final, en el cual tomarán parte los primeros premios de cada disciplina, se ha fijado para el 28 de julio en el Teatro de los Campos Elíseos. La Orquesta Filarmónica de la O.R.T.F., que acompañará a los candidatos en la prueba final, estará dirigida por Pierre Dervaux.

■ **FRANCIA.** — El Premio de Composición Musical Moet-et-Chandon, destinado a recompensar la creación de una obra para formación de armonía, ha sido otorgado a Roger Boutry.

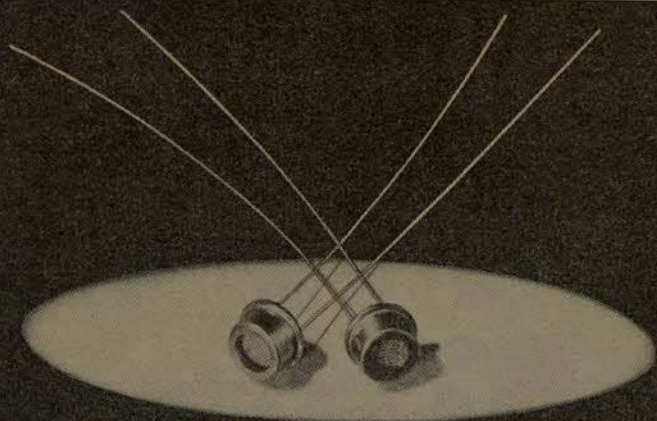
■ **ÁVILA.** — Dentro de la serie Festivales de España, el Ayuntamiento de Ávila convoca el «IV Certamen Internacional de Interpretación de Música de Órgano» al cual podrán optar organistas nacionales y extranjeros que no excedan de los cuarenta y cinco años de edad. Cada organista presentará un programa de cinco composiciones, una de las cuales — al menos — será española, e interpretará una obra de libre elección; como obra obligada, figura la «II Sonata en do menor para órgano», de J. S. Bach. El certamen tendrá lugar del 8 al 10 de octubre, en la catedral de Ávila. Se otorgarán dos premios: el «Ciudad de Ávila», dotado con 25.000 pesetas y la insignia de oro de la ciudad, y el «Tomás Luis de Victoria», con 10.000 pesetas y la insignia de plata. Paralelamente a este certamen de in-

terpretación, se celebrará el de composición, dotado con 25.000 pesetas. Las partituras, de una duración no menor a los cuatro minutos ni superior a los doce, podrán ser libres en cuanto al tema i forma musical. Todos los premios, tanto de uno como de otro certamen, podrán ser declarados desiertos.

■ **ROMA.** — El VI Concurso Internacional de Dirección de Orquesta se celebrará en los meses de mayo y junio de 1971. Este concurso está organizado por la Academia Nacional de Santa Cecilia. Se adjudicarán un primer premio indivisible de dos millones de liras y dirección de un concierto de la Orquesta de la Academia. El segundo premio estará dotado con un millón de liras. Para informes e inscripciones, dirigirse a la Secretaría de la Academia Nacional de Santa Cecilia, Via Vittoria, 6 — 00187, Roma.

■ **MOSCÚ.** — En el «IV Concurso Tchaikovsky» fueron galardonados los siguientes concursantes: **Concurso de violoncelo:** primer premio y medalla de oro, David Geringas, alumno de M. Rostropovitch en el Conservatorio de Moscú; segundo premio, Victoria Yagling; tercero, el japonés Ko Iwasaki. **Concurso de canto:** categoría femenina: primer premio, Elena Obratsova y Tamara Siniavskaja; categoría masculina: primer premio, Nikolai Ogrenitch (tenor) y Evgueni Nesterenko (bajo).

■ **ALDEBURGH.** — En el festival de este año destacó sobremanera el estreno de la ópera de cámara **The Runaway Slave** («El cimarrón»), original de Hans Werner Henze.

Versatilidad garantizada con

una Asahi Pentax Spotmatic

¿Sabe usted lo que hay en el fotómetro? Están las células CdS, altamente sensibles, que forman parte del sistema de medición extremadamente exacto de la Spotmatic —la clave de la versatilidad de la Spotmatic—. Alojadas dentro de la cámara en cada lado del enfoque, captan la exacta luz de la imagen que está en el enfoque en la pantalla de visión; así, usted no tiene que hacer ningún ajuste de exposición cuando utiliza algún objetivo o accesorio. Todo lo que se refiere a la Spotmatic está diseñado para uso versátil. Es ligera de peso, y compacta. Todos los controles están situados funcionalmente. Aquí hay la cámara que le da todos los refinamientos y que es el resultado del primer puesto que ocupa Asahi Pentax en el campo de 35 mm single lens reflex.

Pregunte usted mismo a su proveedor habitual o escriba solicitando un folleto ilustrado.

ASAHI PENTAX

representante

cineco

Bori y Fontestá, 11 - Barcelona
t. 250 84 44 - dir. tel. cineco

vida musical

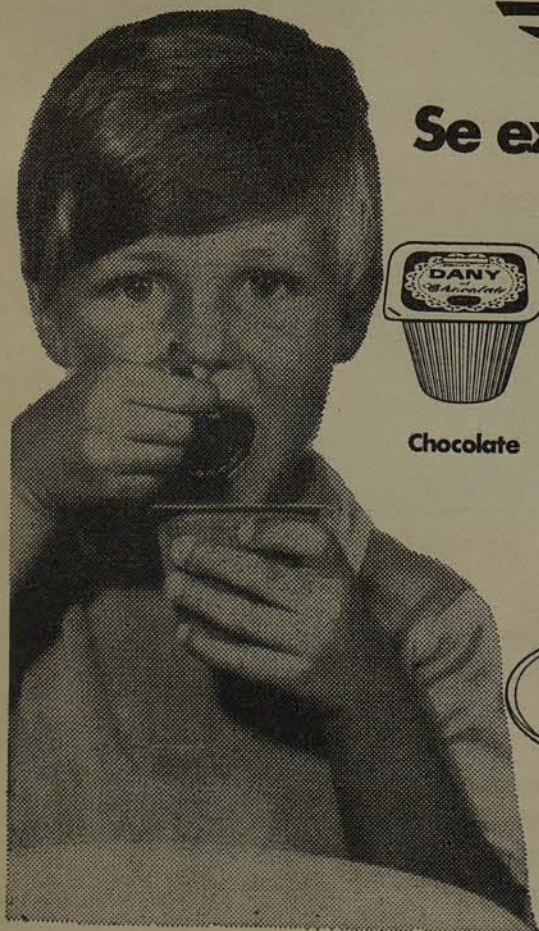
- **FRANCIA.** — Según las cifras publicadas recientemente por el Servicio de Estudios e Investigaciones del Ministerio de Educación, Francia se ha situado en el sexto lugar de la clasificación mundial de venta de discos en 1968; se encuentra en el segundo lugar en cuanto a las naciones del Mercado Común y en el cuarto lugar europeo.
- **NANTES.** — El «Grupo de los 7» de la Ópera ha presentado un novísimo espectáculo de coreografía en Nantes, con el estreno de tres ballets: **Pas de Deux**, música de Webern; **Rage**, de Ravi Shankar, y **Oh Tod**, música de Brahms y coreografía de Jean Guizerix.
- **MAGUNCIA.** — En el mes de junio se celebró el segundo centenario de la fundación de la editorial musical B. Schott's Söhne. Para festejar la conmemoración se han iniciado ya los trabajos previos, realizados bajo la dirección del profesor Carl Dahlhaus, para la edición completa histórico-crítica de la obra de Wagner. También está en preparación una edición completa de las obras de Paul Hindemith y los primeros tomos de la edición completa de Schönberg han aparecido ya. La serie de compositores contemporáneos por cuya creación se interesa especialmente la editorial alemana alcanza desde Stravinsky, Schönberg e Hindemith hasta Nono, Ligeti, Penderecki y B. A. Zimmermann.
- **SAARBRÜCKEN.** — Con el estreno de la última obra de Michael Gielen «Las campanas están equivocadas» y entre actos con poesías de Hans Arp para seis músicos se cerró la semana «Música del siglo XX» organizada por Radio Sarre y en las que participaron Joan Carroll, Siegfried Palm, Aloys Kontarsky, Christoph Caskel, Wilhelm Bruck y Michael Gielen.
- **BERLÍN.** — En la Academia de Artes de Berlín ha actuado el conjunto «Música viva Pragensis» bajo la dirección de Zbynek Vostrak. Centrado el programa en el estreno de «Voces equivocadas», de Marek Kopelent, completaban la audición «Cesuras», de Luis de Pablo; «Misión», de Carlos Alsina; «Images», de Isang Yun, y «Sextant», de Vostrak.
- **KIEL.** — La «Semana de Kiel» celebrada en el mes de junio, se inauguró con el estreno de la ópera **Maldoror**, escrita por el compositor Manfred Niehaus sobre la obra «Cantos del Mal», del conde de Lautréamont.
- **BONN.** — En el Museo de la Ciudad, el «Conjunto de Bonn para música nueva» celebró su concierto de presentación con la interpretación de obras de Yannis Xenakis, Mauricio Kagel, Hans Zender y Toni Roeder.
- **NUREMBERG.** — La única ópera de Luigi Nono, **Intolleranza**, que desencadenó en Venecia en su estreno en 1961 un enorme escándalo por su contenido político, ha sido estrenada ahora en Nuremberg en una versión refundida, con el nombre de **Intolleranza 70**.

DANY

viene de

DANONE

Se explica su éxito

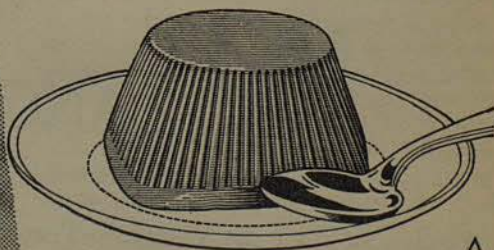
Chocolate

Caramelo

"Grand 'Marnier"

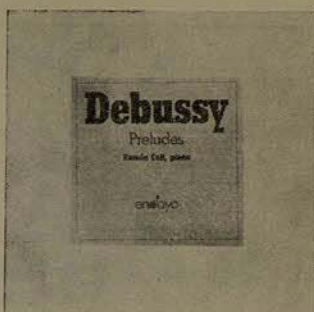

BANCA CATALANA

Voluntat de renovació i de servei

Posa a la seva disposició: «Travellers xecs» - Canvi de divises
Moneda estrangera - Servei d'estudis - Caixes de lloguer
Caixa - bústia permanent - Llibretes d'estalvi

Autobanc i Parking

BEETHOVEN: Bagatelas y Rondós (1.er volumen). Esteban Sánchez, piano. ENY 23/24. ENSAYO.

DEBUSSY: Preludios. Ramon Coll, piano. ENSAYO ENY 32/33.

En el breve pero interesante catálogo discográfico de la marca ENSAYO faltaba todavía el nombre de Beethoven. En el año de su bicentenario, cuando en todo el mundo aparecen nuevas grabaciones o reediciones de la mayoría de los títulos del compositor de Bonn, nos sorprende que en nuestras latitudes alguien se enfrente con la interpretación y grabación consiguiente de la versión íntegra de la Bagatelas y rondós. Esta sorpresa inicial se trueca inmediatamente en una satisfacción total.

Bagatela, título de una obra de Couperin, es para Beethoven una sonrisa, un rasgo, un desahogo anímico. Sobre el manuscrito del op. 119, que agrupa a once bagatelas, Beethoven escribió la palabra **Kleinigkeiten** (pequeñas cosas). Pero como muy bien dice Esteban Sánchez en el texto que acompaña el álbum, el término «bagatela» resulta de exagerada modestia si reparamos en el contenido musical. Para Beethoven estas «pequeñas cosas» rebasan en mucho su inicial propósito. ¿Deliberadamente? Es muy difícil asegurarlo, pero lo que es innegable es que todas sus composiciones, aún las más humildes, llevan la característica propia de su genio. No es raro que muchas de estas breves piezas puedan considerarse verdaderas joyas. Algunas simplemente, rebasando el tópico, hubieran bastado para inmortalizar al compositor. La lección de Esteban Sánchez es simplemente magnífica: consigue profundizar de forma extraordinaria en unas pequeñas piezas aparentemente banales.

«Más de una vez se ha comparado la música pianística de Debussy con la de Chopin y no sólo por la revolución que ambas entrañan en sus respectivos momentos, sino por encontrarse entre ellas más de una afinidad.» Las palabras de Tomás Marco, en el estudio que acompaña el álbum, centran, en síntesis, el momento histórico de Debussy a base de una simple comparación.

Este álbum que tan acertadamente edita ahora ENSAYO contiene los dos libros de preludios de Debussy. Los doce que componen el primer libro aparecieron en 1910 y los doce restantes del segundo dos años más tarde. Debussy publica, pues, estas insuperables piezas para piano alrededor de los cincuenta años. Indiscutiblemente entre estas páginas — no todas pueden valorarse de la misma forma — se encuentran los más bellos poemas de la música para piano. Son el clímax de su impresionismo pianístico. Los títulos de gran belleza y evocación, nos aproximan sonoramente a las imágenes visuales en la exuberante imaginación del autor. Los dos libros de Preludios contienen algunos de los títulos más poéticos de la literatura pianística: *Le vent dans la plaine, Les sons et les parfums tournent dans l'air du soir, Des pas sur la neige, La cathédrale engloutie, Feuilles mortes, La terrasse des audiences au clair de lune, Ondine*, etc.

Sinceramente creemos que Ramon Coll ha conseguido aproximarnos al clima que requiere esta deliciosa música. Es un esfuerzo que viene de sobras compensado por el magnífico resultado obtenido. Una grabación que no ha de pasar desapercibida. — A. S.

guía de conciertos

FECHA	LOCAL	CONCIERTO
SEPTIEMBRE		
25 viernes 18.30 h.	Saló de Cent	VIII Festival Internacional de Música de Barcelona. Pregón del Festival. Una Década de Música Catalana, por Manuel Valls. Conjunt Català de Música Contemporània . Dir.: Marcello Panni . Eulàlia Solé , piano. Joan Lluís Moraleda , oboè. Obras de Homs, Soler, Benguerel .
26 sábado 22.15 h.	Palau	Orquesta Ciudad de Barcelona . Dir.: Konstantin Simonovitch . J. M. Alpiste , violín; Arlette Sibon , Ondas Martenot; Robert Armengol , percusión. Obras de Casanovas, Cervelló, Mestres-Quadreny, Gerhard .
27 domingo 18.30 h.	Palau	Paul Badura-Skoda , piano. Beethoven , Sonatas 1, 4, 22 y 23.
28 lunes 22.15 h.	Palau	Paul Badura-Skoda , piano. Beethoven , Sonatas 8, 16, 19, 20 y 15.
30 miércoles 22.15 h.	Palau	Paul Badura-Skoda , piano. Beethoven , Sonatas 9, 3, 10 y 12.
OCTUBRE		
1 jueves 22.15 h.	Palau	Paul Badura-Skoda , piano. Beethoven , Sonatas 5, 6 y 29.
2 viernes 22.15 h.	Palau	Orquesta Ciudad de Barcelona . Dir.: Enrique García Asensio . Marco Scano , violoncelista; Ramón Coll , piano. Obras de Balada, Tschai-kowsky, Bartók, Montsalvatge .
3 sábado 22.15 h.	Palau	Cuarteto Melos , de Stuttgart. Bartók , Cuartetos 2, 4, 6.
4 domingo 10 h.	Santa Àgata	Cor Madrigal . Dir.: Manuel Cabero . Polifonía clásica y popular.
18.30 h.	Palau	Cuarteto Melos , de Stuttgart. Bartók , Cuartetos 1, 3 y 5.
6 martes 22.15 h.	Palau	Conjunt Català de Música Contemporània . Dir.: Konstantin Simonovitch . Obras de Gerhard .
8 jueves 22.15 h.	Palau	Anton Dermota , tenor; Hilde Dermota , piano. Obras de Beethoven, Mahler, Strauss .
10 sábado 22 h.	Palau	Orquesta Ciudad de Barcelona . Dir.: Gerd Albrecht . Coros de la Catedral de Bremen. Ürsula Schroeder , soprano; Anette Celine , soprano; Richard Cassily , tenor; Francesc Chico , barítono; Peter Meven , bajo; Gerhard Unger , tenor; Raimon Torres , barítono. «Leonora», de Beethoven .

Temporada 1970/1971. — 26 septiembre 1970. — Núm. 1.

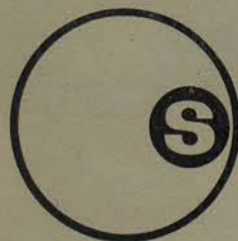
Edición de 4.000 ejemplares.

Editado por «Palau de la Música Catalana». — Departamento de Publicidad.

NOTA IMPORTANTE: La redacción de GUÍA MUSICAL publicará en esta sección la noticia de todos los conciertos que se celebren en Barcelona. Rogamos a los organizadores el envío de programas y cuantas noticias crean interesantes para su inserción en estas páginas.

**APARTAMENTS
URBANITZACIONS
SOLARS
CASES DE RENDA
INVERSIONS
PISOS VENDA I LLOGUER
LOCALS
ADMINISTRACIÓ DE FINQUES**

**la informació que
sol·liciteu serà avalada
per l'experiència de**

SPAI

ORGANITZACIÓ IMMOBILIÀRIA

**Avda. Príncep d'Astúries, 54
Telèfon 217 29 00 Barcelona-12**

